

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 2398 van 8 oktober 2007
in de zaak 11.663 /Ildc kamer

In zake:

Gekozen woonplaats:

Bij advocaat H. CAMERLYNCK
Cartonstraat 14
8900 Ieper

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] van Marokkaanse nationaliteit, op 16 juli 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring en schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 14 juni 2007 van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken waarbij zijn vestigingsaanvraag zonder voorwerp wordt verklaard.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2007.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter G. DEBERSAQUES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN EETVELDT, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST :

1. Op 20 maart 2007 dient de verzoekende partij, van Marokkaanse nationaliteit, een aanvraag tot vestiging in op basis van artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet). Op 14 juni 2007 verklaart de verwerende partij deze aanvraag zonder voorwerp. Dit is de bestreden beslissing en die is als volgt gemotiveerd:

"[...] Overwegende dat mevrouw de procureur des Konings (...) in haar schrijven dd. 27/04/2007 aan de ambtenaar van burgerlijke stand te Menen het volgende meldt:
"In verband met bovenvermelde huwelijksakte adviseert mijn ambt te wachten met de overschrijving en derhalve "erkenning" van deze huwelijksakte"
Overwegende dat artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht stelt dat een buitenlandse authentieke akte in België erkend wordt zonder dat een beroep moet worden

gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld krachtens deze wet toepasselijk recht, waarbij in het bijzonder rekening wordt gehouden met de artikels 18 en 21.

Overwegende dat artikel 18 van het wetboek van Internationaal Privaatrecht de wetsontduiking bedoelt, die het mogelijk maakt om geen rekening te houden met de feiten en handelingen gesteld met het enkel doel te ontsnappen aan de toepassing van het door deze wet aangegeven recht;

Op basis van het voorgaande weigert de Dienst Vreemdelingenzaken het tussen (verzoekende partij) en meneer (S.D.) afgesloten huwelijk te erkennen in België. De aanvraag tot vestiging wordt derhalve zonder voorwerp verklaard, aangezien de wetsontduiking zoals voorzien in artikel 18 van het wetboek van internationaal privaatrecht een geval van manifeste fraude is. [...]"

2. De kennisgeving van het beroep aan verwerende partij gebeurde op 20 juli 2007. De op 31 juli 2007 neergelegde nota van de verwerende partij is niet ingediend binnen de termijn bepaald in artikel 39/72, §1, van de vreemdelingenwet. Met toepassing van artikel 39/59, §1, derde lid van de vreemdelingenwet wordt hij om die reden ambtshalve uit de debatten geweerd.

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Zij zet uiteen wat volgt:

"(...)

In de bestreden beslissing wordt er gesteld (...)

"Overwegende dat mevrouw de procureur des Konings (...) in haar schrijven d.d. 27/04/2007 aan de ambtenaar van de burgerlijke stand te Menen het volgende meldt: "In verband met bovenvermelde huwelijksakte adviseert mijn ambt te wachten met de overschrijving en derhalve 'erkenning' van deze huwelijksakte."

De zaak is nog steeds in vooronderzoek bij het Parket te Kortrijk, waar het dossier gekend is onder referte (...).

Er kan dan op huidig ogenblik door de Dienst Vreemdelingenzaken redelijkerwijze niet gesteld worden dat de D.V.Z. weigert het tussen verzoekster en Dhr. (D.S.) afgesloten huwelijk te erkennen in België; er kan bijgevolg evenmin gesteld worden dat de vestigingsaanvraag van verzoekster zonder voorwerp zou zijn. Pas nadat er een beslissing zal genomen worden m.b.t. de erkenning van het huwelijk in België, kan er een beslissing genomen worden m.b.t. de vestigingsaanvraag."

3.2. Artikel 27, §1, eerste lid, van het Wetboek Internationaal Privaatrecht (WIPR) bepaalt wat volgt:

"Een buitenlands authentieke akte wordt in België door alle overheden erkend zonder dat beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21."

Uit deze bepaling volgt dat elke administratieve overheid die, bij de uitoefening van zijn bevoegdheden, van oordeel is dat ingevolge artikel 27 WIPR – en in het bijzonder ingevolge de artikelen 18 en 21 waar op grond van artikel 27 moet worden gelet – de erkenning van een vreemde akte kan weigeren. (cfr. M. TRAEST, *commentaar bij artikel 27 in Het wetboek Internationaal Privaatrecht becommentarieerd*, J. ERAUW e.a. (eds.), Antwerpen, Intersentia en Brussel, Bruylant, 2004, (152) 153-154).

Te dezen is de verwerende partij de overheid die bevoegd is tot het verlenen van een machtiging tot vestiging. Zij is derhalve gerechtigd om bij de uitoefening van deze bevoegdheid de doorwerking van de vreemde akte te onderzoeken en desgevallend deze met toepassing van artikel 27, §1, eerste lid, WIPR, te weigeren wanneer zij meent dat de rechtsgeldigheid van deze buitenlandse akte niet kan worden vastgesteld overeenkomstig het krachtens het WIPR toepasselijke recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21 WIPR. Aangezien het genoemde artikel 27, §1, eerste lid, WIPR deze

bevoegdheid tot *de-plano*-erkenning toevertrouwt aan "alle overheden", staat de omstandigheid dat de bevoegde ambtenaar van de burgerlijke stand nog geen beslissing zou hebben genomen inzake de erkenning van deze buitenlandse akte, er niet aan in de weg dat de verwerende partij binnen haar bevoegdheden, deze erkenning weigert en, op grond van deze weigering tot erkenning, besluit dat – zoals *in casu* – de vestigingsaanvraag geen voorwerp meer heeft.

Uit het voorgaande volgt derhalve dat, zelfs al had de verwerende partij de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand inzake de rechtsgeldigheid van de vreemde huwelijksakte afgewacht alvorens te beslissen over de aanvraag tot vestiging, deze op grond van artikel 27, §1, eerste lid, WIPR, voor haar niet bindend is in het raam van het onderzoek van een machtiging tot vestiging. De verwerende partij miskent derhalve de materiële motiveringsplicht niet door de bestreden beslissing te nemen vooraleer de ambtenaar van de burgerlijke stand heeft beslist over de geldigheid van de buitenlandse huwelijksakte. Het enig middel is niet gegrond.

4. De verzoekende partij heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging als *accessorium* van de nietigverklaring wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN :

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 8 oktober 2007 door:

dhr. G. DEBERSAQUES, eerste voorzitter van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen,

mevr. Ph. DE SMET toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ph. De SMET

G. DEBERSAQUES